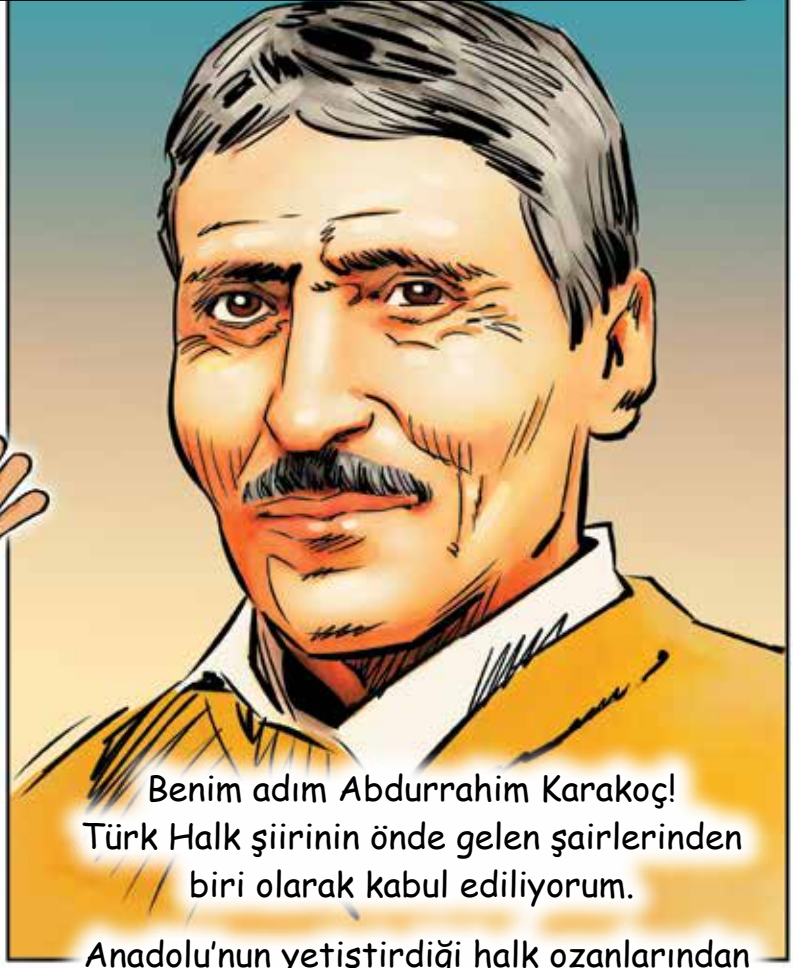

Merhaba arkadaşlar! Benim adım Ede. Bugün Kahramanmaraş'ta yetişen, ülkemizde sevilip sayılan ünlü bir şairi tanıyacağız. Eğer şiirlerini okumadıysanız, okuyacağınız kitaplardan biri olması için bu şairimizin kitabını sıraya koyabilirsiniz. "Şiir yazmak yetenek ister." Şimdi bu şairimizi tanıyalım...

Benim adım Abdurrahim Karakoç!
Türk Halk şiirinin önde gelen şairlerinden
biri olarak kabul ediliyorum.

Anadolu'nun yetiştirdiği halk ozanlarından
biriyim. Başka şairlere ve gelecek kuşaklara örnek
gösterilen bir şair oldum. Gazeteci kimliğim ve
düşüncelerimle de milletime hizmet ettim.

Şiirlerimle güzel bir dünya oluşturmaya çalıştım. Amacım en doğruya varmaktı. Yüzlerce şiirim bestelendi ve çok sevildi. Bunlardan en çok sevileni "Mihriban" adlı şiirimdir.

Benim yaşam öykümü öğrenmek ister misin?

Anadolu insanının karşılaştığı zorlukları ve sorunlarını dile getiren eserler verdim. Toplumun geniş bir kesimine ulaşmayı başaran şiirlerimle geleceğe uzandım.

1932 yılında, Kahramanmaraş'ın Elbistan ilçesinin Ekinözü köyünde doğdum. Babam Ümmet Efendi çiftçilikle uğraşırđı. Aynı zamanda halk şairiydi. Annem Fadime Hanım'dır. Günümüz şair ve yazarlarından Bahaettin Karakoç kardeşimdir.

Dedem ve babam şair olduğu için ben ve kardeşlerim de onların yolunu izledik. Şiir dünyasına çok küçük yaşlarda adım attık.

Dedem Mehmet Efendi "Balcı Fakı" adıyla tanınan bir ozandı. Halk şiirleri söyleyen bir bilge kişiydi. Dedem ve babam sayesinde Türk halk şiiri geleneğiyle büyüdüm.

Kardeşlerim Bahaettin, Ertuğrul, Nafiz ve Osman Karakoç'un şiire yönelmesinde her ikisinin de rolü büyüktür.

Babamdan uzun kış gecelerinde Köroğlu destanını dinlerdik.
Babamız bize, dışarıda yağan lapa lapa karın eşsiz güzelliğini
izlerken Dadaloğlu'nun, Yunus'un, Karacaoğlu'nun,
Seyrani'nin, Ruhsatî'nin dizelerini okurdu.

İlkokul sıralarında yazdığım ilk şiirin ilginç bir öyküsü var. Sınıfta arkadaşlarımdan biriyle sorunlar yaşıyorduk. Bunun üzerine o arkadaşşıma duygularımı, kırınlılığımı şiir yazarak anlatmaya karar verdim. Bu şiirden etkilenen arkadaşım beni anlamıştı. Ve o günden sonra aramız düzeldi.

Şiirin insanları birleştiren, birbirlerini anlamalarını sağlayan bir gücü vardı. Bu beni çok etkiledi. O anda şair olmaya karar verdim.

İlkokulu bitirdikten sonra ailemin maddi sıkıntıları nedeniyle öğrenime devam edemedim. Bu beni çok üzüyordu. Bir süre köyümüzde marangozluk ve çiftçilik yaptım.

Ekinözü İlçe Belediyesi'nde muhasebeci olarak çalıştım ve buradan emekli oldum.

Büyük bir coşku ve heyecanla yazdığım ilk şiirlerim 1955'te Engizek gazetesinde yayımlandı. O günkü mutluluğumu unutamam. Şiirlerimin okurlar tarafından çok beğenilmesi beni yeni şiirler yazmak için yüreklendirdi.

Köyde doğup büyüdüğüm için köy yaşamını ve köylünün sorunlarını iyi biliyordum. Onların duygu ve düşüncelerini, sorunlarını şiirlerime yansıttım. "Hasan'a Mektuplar" adında bir yapıt hazırladım.

Anadolu'daki köy ve köylü gerçeğini her yönüyle anlattım. Çünkü ben halkın ozanıydım.

...
Döndü, gözlerinde bulgur bulgur yaş
Sandım can evime döktüler ateş
Sordum: 'memleketin neresi gardaş'
'Köy' dedi, yutkundu, eğdi başını.

Hay yüreğine
sağlık mert, yiğit
ozanıml! Ne güzel
demişsin!

ANADOLU SEVGİSİ

*Sen bizim dağları bilmezsin gülüm,
Hele boz dumanlar çekilsin de gör
Her haftası bayram, her günü düğün;
Hele yaylalara çikilsin da gör.*

...
*Görmedin sen bizim mavi suları,
Karlar eriyince kırar yuları...
Köpük olur beyaz, sel olur sarı;
Hele taştan taş dökülsün de gör.*

*Sen bizim köyler görmedin ki hiç..
Yolları toz, çamur, evleri kerpiç
O kirli kabukta, o en temiz iç;
Hele bir yakından bakılsın da gör.*

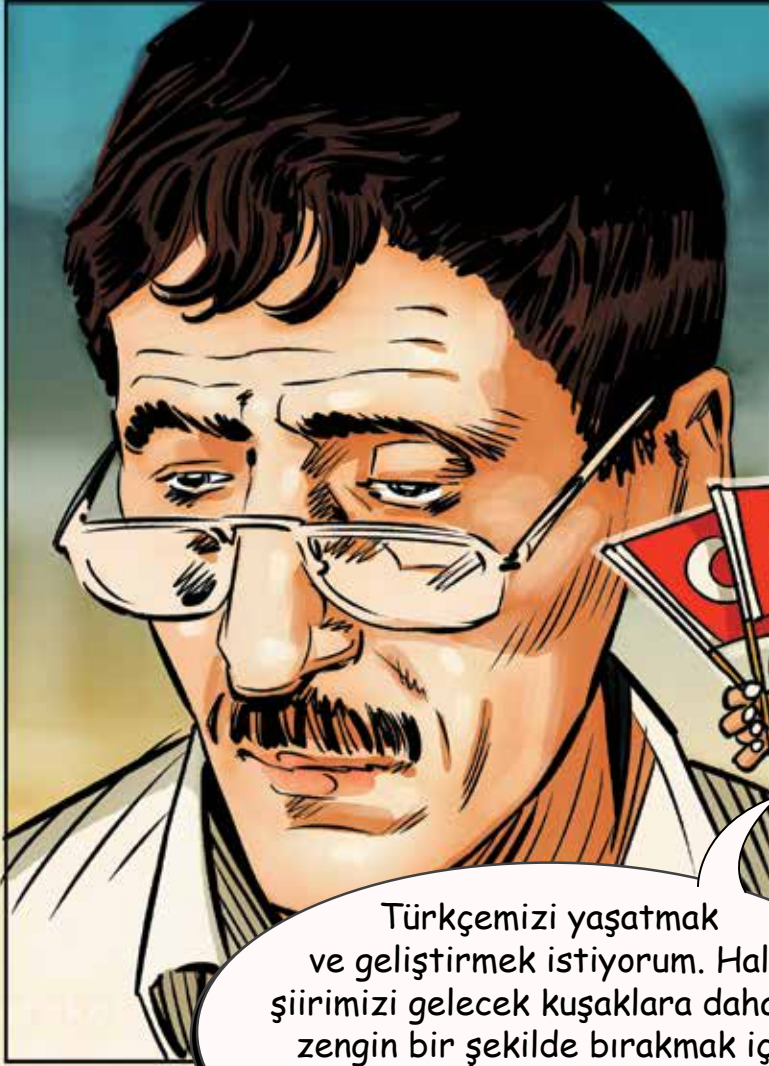
*Anlamaz bilmezsin sen bizim halkı;
Sevgiyi bulasın yakına gel ki..
Kalıplar gerçeği göstermez belki,
Gönül perdeleri sökülsün de gör.*

Şiirlerimin çok sevilmesi beni şımartmadı. Alçak gönüllü ve insanlara saygılı olmayı ilke edindim. Kendimi hep bir öğrenci gibi gördüm. Daha iyisini aradım. Yeni bilgiler öğrenmeyi, yeni şiirler okumayı sürdürdüm.

Çok kitap okuyarak kendimi geliştirmeyi seçtim. Okumak; benim için aldığım nefes kadar önemliydi. Devamlı okuyordum. Hiçbir yerde bulunmayan kitapları bulur, okurdum. Okumak en büyük mutluluğumdu.

Türkçemizi yaşatmak ve geliştirmek istiyorum. Halk şiirimizi gelecek kuşaklara daha da zengin bir şekilde bırakmak için çalışacağım. Âşık tarzı Türk şiirimizi gençlere sevdireceğim.

Amacım; değerlerimizi, Türk kültürünü geleceğe aktarmak. Bütün bunları gerçekleştirmek, beni sevenlerin sevgisine layık olmak için, çok çalışmalıyım.

En sevdiğim halk
ozanlarından birisiniz. Sizinle
tanışmak benim için büyük onur.
"Hasan'a Mektuplar" adlı kitabınızdaki
şiiirlerinizi çok beğendim. Ülkemizin
yetiştirdiği güçlü kalemlerden
birisiniz.

O onur bana ait.
Biz sadece milletimizin
sesi, Türkçemizin bayrağı
olmaya çabalıyorum.
Büyüklerimizden bizlere
miras kalan halk şiiirini ve
dilimizi yaşatmak için
çalışıyoruz.

1981'de emekli olunca Ankara'ya yerleştim. Burada Şiir çalışmalarımın yanı sıra bazı gazete ve dergilerde kēe yazarlığı yaptım. Gazetecilik bana yeni bir heyecan vermişti. Düşüncelerimi daha geniş kitlelere ulaştırmamı sağladı.

Hem Şiirlerimde hem kēe yazılarımda, halkın sorunlarını dile getirdim. Adalet değerine aykırı gördüklerimi cesaretle yazdım. İnsanlarımızın daha güzel yaşaması için çözümler önerdim. Dođru olan ve dürüst davranan kişileri, temiz vicdanları ycelttim. z sözü bir oldum.

Özellikle sevgiyi anlatan şiirlerim büyük ilgi gördü. Öyle sevildi ki; 100'e yakın şiirim türkü ve şarkı olarak bestelendi. En sevileni "Mihriban" adlı şiirimdir. Bestelenince milletimiz tarafından en sevilen türkülerden biri oldu.

*Yâr deyince kalem elden düşüyor
Gözlerim görmüyor aklım şaşıyor
Lambada titreyen alev üşüyor
Aşk kâğıda yazılmıyor Mihriban.*

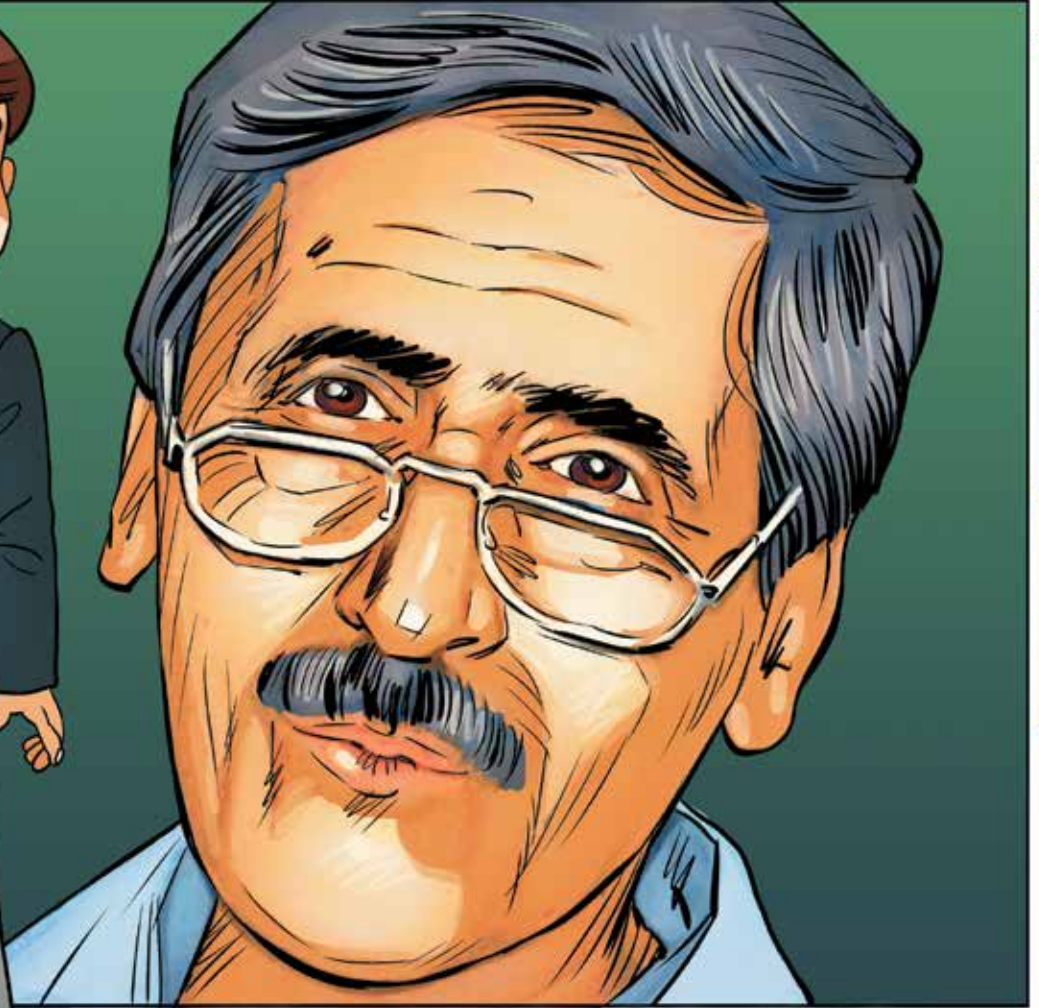

Biz Halk ozanları sıklıkla bir araya gelirdik.
Âşık Mahzuni Şerif de yakın dostlarımdan biriydi.

Mahzuni Şerif katıldığı bir TV programında
beni şu sözleriyle onurlandırmıştır:

Dostum Karakoç,
Elbistan tarihi kadar Anadolu
tarihinin de 20. yüzyıla sunduğu Hakkın
son lütuflarından birisidir. O yüce dostun hem
çağdaşı hem meslektaşı hem de hemşerisi olmak,
şu elli yıllık sanat hayatımda hep gururum olmuştur.
Edebiyatımızın ve Elbistan'ın unutulmaz
devini buradan kucaklıyor ve saygılar
sunmak istiyorum.

Yapıtlarımla şiir evreninde yol almayı, kendimi geliştirmeyi sürdürdüm.
Türk edebiyatı ve şiirinin son 50 yılını etkilemiş bir şair olarak görülmeye başladım.

Yüzlerce şaire esin kaynağı olan şiirlerimle
milyonlara ulaşmayı başarmıştım. Milletim, beni
sözü özü bir olan bilge bir halk şairi olarak
görüyordu. Bu benim için büyük bir mutluluktu.

Efendim, siz Türkiye'nin önde gelen yazarlarından ve edebiyat tarihçilerindensiniz. Halk ozanı Abdurrahim Karakoç'un şiir anlayışı hakkında ne düşünüyorsunuz?

Karakoç, halk şiirine derin düşünce ve davayı genişlemesine, derinlemesine sokan şairdir. Hem bir halk şairi, hem de bir aydın yazar olarak, Anadolu halkının yakınmalarını dile getirir. Abdurrahim Karakoç öyle bir yerededir ki hem köylünün, kasaba yoksulunun kendisidir hem de çevresindeki bazı aydınların hatalarını görüp yüzlerine vuracak derecede görüş sahibidir.

Gençlerimize değerlerimizle yaşamamız gerektiğini anlattım. Bağrında yetiştiğimiz ülkemize ve milletimize karşı sorumluluklarımızı anımsattım dizelerimle.

*Toz konmasın sakın sana
Hakkı geçer halkın sana.
Gücenmesin yakın sana
Uzak senden incinmesin..*

Milletçe birlik ve beraberlik içinde yaşamının önemini vurguladım dizelerimle.

*Nineler, dedeler, masum bebekler
Bizlerden huzurlu Türkiye bekler
Tutuşsun el- ele kızlar erkekler
Kardeşiz, tek vücut, tek bir milletiz.*

...
*Ne zulmü severiz, ne kinimiz var
Hayrı emreyleyen hâk dinimiz var
Dağlar, çağlar boyu yeminimiz var
Kardeşiz, tek vücut, tek bir milletiz.*

2012'de yaşama gözlerimi yumuncaya kadar milletime hizmet ettim.Şiirlerimle yaşamaya devam ediyorum. Anma günlerinde yapıtlarım ve düşüncelerimle anımsanıyorum.

Pek çok insan kendi duygularını bestelenmiş şiirlerimde buluyor. Şairlere ve gençlere esin kaynağı olmuş bir Türk şairi olarak sevilmek ve anılmak ne güzel!

Sevgili çocuklar!

Bilgisiz bir insan, içi boş bir sandık gibidir.

Boş sandığı açıp kime ne verebiliriz?

Yaşam boyu öğrenmeyi elden bırakmayalım.

Dünyayı düşünenler yönetir.

Düşünmeyenler başkalarının oyuncağı olurlar.

Türk Milleti'nin bir evladı olarak, bize güzel işler yapmak yaraşır.

Edebiyat, şiir, müzik; yani kısaca sanat duygu ve düşüncelerimizi anlatmanın en güzel yoludur.

Bu nedenle okuyup öğrenelim, kendimizi geliştirelim. Kendi hayal ve hedeflerimiz olsun!

Hayal kuramayanın gerçekleştireceği bir amacı da yok demektir! Gelecek hayal ve hedefi olanlarındır.

Sizi seviyorum.

Ben Abdurrahim Karakoç! Benim yaşam öykümü okudun. Şimdi senden iki isteğim var. Birincisi, benim öykümü ve başarılarımı arkadaşlarına anlatır mısın? Böylece onlar da beni tanımış olurlar hem de daha büyük işler yapmak için kendilerine güvenirler.

İkinci isteğime gelince, sen de hayallerini ve gelecekte yapmak istediklerini aşağıya yazar mısın?

HAYALLERİM, HEDEFLERİM

A large rectangular area with horizontal blue lines, intended for writing. A vertical red line is on the left side, creating a margin.

HAYDİ ÇOCUKLARI CÜMLELERDE BOŞ BIRAKILAN YERLERİ UYGUN SÖZCÜKLERLE TAMAMLAYALIM.

1. Abdurrahim ..... Türk Halk Şiiri'nin önde gelen şairlerinden biridir.
2. Abdurrahim Karakoç'un yüzlerce .....i bestelendi ve çok sevildi.
Bunlardan en sevileni "Mihriban" adlı şiidir.
3. Abdurrahim Karakoç Anadolu insanının karşılaştığı zorlukları ve .....larını dile getiren yapıtlar kaleme aldı.
4. Şiirin insanları birleştirir ve birbirlerini daha iyi anlamalarını ..... .
5. Karakoç, Halk şiirimizi gelecek kuşaklara daha da ..... bir şekilde bırakmak için çalıştı.
6. Abdurrahim Karakoç, Âşık tarzı Türk şiirini gençlerimize .....di.
7. Karakoç'un amacı; değerlerimizi, ... kültürünü geleceğe aktarmaktı.
8. Abdurrahim Karakoç, ...leriyle milletimizin sesi, Türkçemizin bayrağı oldu.

OKUDUĞUMUZ ÖYKÜ İLE İLGİLİ SORULARI YANITLAYALIM.

1. Abdurrahim Karakoç sence neden halkın sorunlarını dile getirmeye çalışmış olabilir?
2. Sence Abdurrahim Karakoç'un çok sevilmesinin nedeni nedir?
3. "Özü sözü bir olmak" sözünden ne anlıyorsun?
4. Karakoç gibi bir şair olsaydın şiirlerinde milletimizin hangi sorunlarını anlatırdın?
5. Abdurrahim Karakoç hayatını neden Türkçemizi geliştirmeye adanmış olabilir sence?
6. Abdurrahim Karakoç'a teşekkür etmek istesen ona neler söylerdin?
7. Bir toplumda yazar, şair ve düşünürler olmasaydı o toplumu nasıl bir gelecek beklerdi?
8. Abdurrahim Karakoç'un örnek almak istediğin bir kişilik özelliğini yazar mısın?

HAYAL KURALIM, CANLANDIRALIM

Bir zaman makinesi olsaydı ve Abdurrahim Karakoç'un yaşadığı yıllara gitseydin ona neler söylemek ya da sormak isterdin? Aşağıdaki not kâğıdına yazar mısın?

Abdurrahim Karakoç, bugün senin okuman için bir mektup yazmış olsaydı, sence bu mektupta neler yazardı? Aşağıya onun ağzından, kendine bir mektup yazar mısın?

